

Михаило Пупин, научник и проналазач, највећи допринос науци дао је у области телефоније, проналаском тзв. "Пупинових калемова" и вишеструке телефоније. Допrineо је развоју математичке физике, термодинамике гасова и открио је секундарно рентгенско зрачење. Професор на Колумбија Универзитету, носилац југословенског одликовања Бели орао Првог реда и почасни конзул Србије у САД.

Рођен је 9. октобра 1854. у Идвору, Војна граница - Аустроугарска монархија. Основну школу и средњу школу похађао у Идвору и Панчеву (1864 - 1872), наставио у Прагу (1872-1874).

Године 1874. напушта Европу и одлази у САД. Ради разне послове, углавном као радник све до 1879. Када се после разних курсева уписује на Колумбија Колеџ, Њујорк, 1879. године. Дипломира 1883. на Колумбија колеџу. Добија стипендију као одличан студент и одлази у Европу, на Кембриџ и Берлин. Био први Тиндалов стипендиста.

На Кембриџу се посебно бави проучавањем Максвелове теорије. Специјализира и математику, посебно Лагранцову Аналитичку механику; Усавршава се код Лорда Рејлија и Стокса. Присуствује чувеним Херцовим експериментима.

1889. брани у Берлину докторску дисертацију из физичке хемије - ОСМОТСКИ ПРИТИСАК И ЊЕГОВ ОДНОС ПРЕМА СЛОБОДНОЈ ЕНЕРГИЈИ.

1889. по повратку у УСА започиње каријеру као професор електротехнике на Колумбија Колеџу.

1887. одлази у Берлин и ради под руководством Хермана Хелмхолца,

1890. држи предавање о наизменичним струјама. Држи прва научна предавања о проласку струје кроз разређене гасове,

1896. открива секундарно рентгенско зрачење,

1901. постаје професор електромеханике. Одиграо важну улогу у афирмацији електротехнике као нове научне дисциплине одвојене од физике и машинства.

1902. остварује први велики успех у научном раду решавајући проблем издвајања хармонијских осцилација (математичким путем). На овим радовима заснива се његов проналазак ВИШЕСТРУКЕ ТЕЛЕГРАФИЈЕ - ПУПИНОВ КАЛЕМ. Проналазак Пупиновог калема му доноси славу и богатство. 1902. Продаје своје патенте и Марконијевој компанији.

Објавио је око 70 техничких чланака, десетине научних расправа и 35 патената (по најновијим истраживањима 83). Објавио је своју аутобиографију "Са пашњака до научењака" (Immigrant to Inventor) за коју је 1924. добио Пулицерову награду. Поред ове објавио је и књиге: "Нова реформација", "Романса о машини" и "Термодинамика".

Развио је идеју негативне отпорности, наставио рад са вакумским цевима, бавио се термодинамиком и теоријском физиком. Све до пензије 1929. остао на Колумбија универзитету, а неколико познатих физичара и нобеловаца - Армстронг, Миликен, били су његови студенти. Бити Пупинов студент сматрало се за привилегију.

1927. основана Пупинова лабораторија на Колумбија Универзитету.

1931. прво велико откриће у Пупиновој лабораторији – тешки водоник (Харолд С Уреу, Нобелова награда 1934.).

Од 1919. интензивно се бавио политиком, био укључен у највише америчке кругове и залагао се за стварање Југославије и имао утицаја на свога пријатеља тадашњег америчког председника (Wudrow Wilson) у одређивању граница, нове државе. Бавио се хуманитарним радом, оснивао многе фондове за помоћ отаџбини и српском народу које је обилато финасијски помагао. Био је највећи "лобиста" и најбољи "амбасадор" кога је Србија икад имала.

Пупин је био ожењен Американком Саром Катарином Џексон из Њујорка. Имао је са њом ћерку Варвару, удату Смит.

Преминуо 12 марта 1935 године у Њујорку и сахрањен у Бронксу.

- • ["Пупинове духовне вредности", Милан Божић, пат. инж.](#)
- • ["Патенти Михајла Пупина", Мр Снежана Шарбох](#)